

Varamadığım O Yaka

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Temmuz 2015

Muğlâk hayallerim vardı öncesinde,
Çok öncesinde evrimimin
Edilgen düşlerim...
Yargılarım vardı
Sadece varlığımla ilintili,
Sonu gelmez tehditlerim,
Yansıyan, yaftalanan tedirginliklerim.

Vakur bir yılgının perde arkasına
Gizlenip de görünmezliğime
Kani olup satır arasında o lakayıt dokunuş
Yakarken canımı,
Can bildiğim canandan öte
Sırnaşık yalnızlığımın o hükümsüz
Yalıtılmışlığı gizli iken tek imgede:
Bahtımın rengi dönmüşken griye
Üzerimdeki tek elbise alabildiğine
Şeffaf, ürperirken yaz esintisinde.

Kar bildiğim üç beş damla gözyaşı
Mademki namzet sefil benliğime
Kılı kırk yarmak belki de en hicap edilesi
Uçuşan saç diplerimde kök salmış
O pejmürde devinim içinde
Saklı adın, yol bilmez varlığıma
Bir kez hükmü geçmişken tüm o söylencenin.
Mağlup ya da mağdur,
Yalıtıldığım ve yanıtıldığım ne çok film karesi,
Biteviye eşelerken toprağı
Gömmek ise onca hatıratı
Düşen payıma tek tümce:
Ne gam yeter ki ömür ersin nihayete.

Döngünün seyri ne zaman dengeye oturdu ki
Tek taraflı bir izlek

Suratların kimi asık
Kiminde çocuksu bir neşe,
Batıl bir yadsımaçlık peyda olmuş madem
İyinin kötüsü belki de sunulan seçenekler
Vakıf olamadığım her ne ise.

Sıradan ve külliye içinde saklı ne çok hatırat
Gizemin eşiğinde bilmeden yürüdüğüm o yol
Uzun belki de çok kısa
Görünenden de öte
Varamadığım o yaka aslında en acı veren;
Olmamış asla doğmamış
Son sunumu ömrün
Ölmeye çok yakın
Gece bitmeden doğmayacak hiçbir ümidin
Telafisi olsa keşke.

Mihenk taşı imiş madem şu sefil sevda
Dönek devranda yol bildiğim,
Tek yönlü son kuşak
İçinde kaybolduğum kerelerce,
Tahakküm iken tek sızıntı
Rayici belirsiz aslında
Rücu ettiğim o merteye
İssızlıktan mütevellit
Yine de onca kinaye dokunmaz kanıma
Uğradığım ihanete dokunmuş madem
Gönül yarası.

Tümleyen dünyamı
Yarım cümlelere hayat veren,
Ömür bildiğim iklimlerde
Yaşadığım onca ikileme rağmen.
Toz konduramadığım o sevi dili;
Hem öncesinde hem de uzanan yarınlara
Belki yarından da öte
Dokunamazken o raptiyeli uzantılara...
Eklentili ne çok söz öbeği
İstifli hatta işlenmiş oya misali.

İnci yaşlarım
Annemin okşamaya kıyamadığı
Kırmızı saçlarım...

Gözlerimdi en derin,
Göğsümdü inip kalkan
Ne varsa sineye çektiğim
Muhelif tınısı hatta hezimetin.
Gözü kör olasıca kâfir dürtülerin
Perçinlediği benliğimin
Tutanaklarında saklı oysa
Gizil tanıklığı kaderin.